

LLENGUA I DIGNITAT *

Carta oberta al molt Honorable President de la Generalitat Valenciana

Senyor President: les persones que signem aquesta carta fa setmanes que contemplem amb alarma les vostres declaracions i actuacions a propòsit del revifament del nostre conflicte lingüístic. Un revifament en el qual heu jugat un paper cabdal, contra allò a què us obliga la vostra alta responsabilitat com a President de tots els valencians.

Imaginem que heu jugat a aquest joc tot calculant uns guanys electorals, que a l'hora de la veritat se'n podria dur l'extrema dreta. Un càlcul, en tot cas, èticament ben reprovable perquè, en contra del que pretenen alguns, no tot està permès en política. Com tot no està permès en la vida privada, o en el joc de pilota valenciana, posem per cas.

De veritat que seria tan difícil, i tant negatiu electoralment, dir la veritat sobre la naturalesa del valencià? Dir-la, per activa o per passiva? No serà això que allò que impedeix a alguns polítics democràtics de dir eixa veritat és l'estretor del seu horitzó ideològic i cultural? Tant difícil és raonar públicament, a un ritme o un altre, que els diversos parlars valencians, balears, i catalans, en la seua diversitat, són manifestacions d'una mateixa llengua? Que una llengua, encara que siga diversa, com ho són la majoria de les llengües, necessita d'una normativa no sempre amb fórmules úniques però sí certament unitària? Que, en el nostre cas de país menut dins d'un món globalitzat, separar artificialment el valencià del seu domini lingüístic comú és dificultar-ne gratuïtament les possibilitats de salut fins a l'amenaça d'extinció pura i simple? Tan difícil és explicar tot això?

Ben al contrari, trobem que allò que és a la llarga ben difícil i irresponsable és que tot un President de la Generalitat Valenciana diga de manera contumaç el contrari d'allò que diuen conjuntament la "Academia de la Lengua Española", les Universitats Valencianes, la romanística internacional, el Dictamen del Consell Valencià de Cultura, la Llei de Creació de l'AVL, les sentències del Constitucional, i del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, i encara els líders del vostre partit, el PP, a Catalunya i a les Balears, per no citar els consells d'alguns col·laboradors vostres que us han suggerit una miqueta de prudència en la qüestió, uns consells insuficients que no heu seguit per a res.

Però, el pitjor de tot açò ha estat les intromissions verbals públiques en el funcionament intern de l'Acadèmia de la Llengua, que heu practicat repetidament i sense cap pudor. Unes intromissions que ara molts dels seus acadèmics han denunciat que heu portat inadmissiblement a la pràctica. Llavors, el respecte degut a les normes del funcionament democràtic no significa res? Ni tant sols quan u és la més alta autoritat d'un país? I què hem de dir encara sobre les vostres manifestacions reiterades contra allò que la Llei de la Creació de l'AVL determina sobre el nom i la naturalesa del valencià? Sobre aquest nom, el Dictamen del Consell Valencià de Cultura, que l'esmentada Llei fa seu, diu literalment:

“El nostre Estatut d'autonomia denomina “valencià” a la llengua pròpia dels valencians, i per tant este terme ha de ser utilitzat en el marc institucional sense que tinga caràcter excloent. L'esmentada denominació “valencià”, i també les denominacions “llengua pròpia dels valencians” o “idioma valencià”, o altres, avalades per la tradició històrica valenciana, l'ús popular, o la legalitat vigent, no són ni han de ser objecte de qüestionament o polèmica. Totes serveixen per a designar la nostra llengua pròpia”.

Més clar, aigua. Llavors, a què ve tant d'embolic a propòsit del nom? Ningú no està diguent que no li diguem valencià a la nostra llengua pròpia, i ningú no diu que aquesta denominació no haja de ser la preferida normalment entre nosaltres, i la que ha de figurar en el nostre Estatut: la resta són ganexes de crear un problema on no n'hi ha.

El mateix podríem afegir a propòsit de les vostres reiterades manifestacions negant la unitat de la llengua, una unitat que aquest dictamen reconeix en uns termes certament elíptics, però no ambigus. Mentrestant, en un exercici increïble d'intoxicació informativa, citeu a tort i a través un Dictamen i una Llei de l'AVL que vulnereu plenament amb les vostres actuacions.

Senyor President, veiem que no esteu disposat, com seria la vostra obligació, a transitar per la senda que ens marquen a tots els valencians el dictamen del CVC i la Llei de Creació del'AVL, i reunir així al vostre voltant, i al de la majoria de l'oposició, tot el cabal d'energies ciutadanes que la preservació i la salut de la nostra llengua necessiten urgentment. Des l'escepticisme a què ens obliga la vostra actitud reiterada en el tema, voldríem encara creure que sou capaç de rectificar per a bé del país i de la seua llengua pròpia. Res no ens podria ser més encoratjador com a ciutadans valencians compromesos.

Rebeu, Senyor President, la nostra salutació respectuosa.

* Ramon Lapiedra, Joan F. Mira, F. Albaladejo, A. Llorens i Pep Pérez són membres del Consell Directiu de Valencians pel Canvi.